

det er dem, vi ønske at faa fjernede hurtigst muligt derfra. Jeg erindrer, at et æret Medlem for en Del Aar siden beskæftigede sig her i dette høje Ting med Krudttaarnet, som laa ude ved Kalvebodstränd. Den Gang havde jeg den Ære at sidde sammen med daværende Kaptajn for Laboratorieafdelingen i Sundby Sogneraad. Det var ganske naturligt, da det Spørgsmaal var oppe, at vi ogsaa kom ind paa at drøfte de Krudttaarne, som laa saa nær ved vor By. Den nævnte Kaptajn, Kaptajn Kjær, nu Driftsbestyrer ved Amagerbanen, oplyste den Gang, at der fandtes saa meget Krudt i et af disse Taarne, at det var i Stand til at sløjfe det halve af Sundby, hvis det sprang i Luften. Man kan vel forstaa, at naar saadanne Oplysninger komme frem, frygte vi for at have disse Institutioner saa nær ved vor By. Jeg er klar over, at hvis den Ulykke skulde ske, at et af disse Krudttaarne eksploderede, vilde disse Institutioner øjeblikkelig blive fjernede, men der er et gammelt Ord, som siger: 'Det er for sent at kaste Brønden til, naar Barnet er druknet.' Jeg vil derfor henstille, om der ikke nu, da man skal til at bygge Forter omkring paa vor Ø, var Grund til at tage under Overvejelse, om disse Institutioner ikke kunde lægges ud til dem. Det vil naturligvis koste Penge. Den nævnte Kaptajn gav os fuldkommen Ret i, at det var uforsvarligt at have disse Krudttaarne liggende saa nær ved en stor By, særlig under Hensyn til den Maade, hvorpaa de vare byggede, og han oplyste, at han havde udarbejdet et Forslag, hvorefter der skulde bygges ganske smaa Beholdere, for at der, hvis de skulde eksplodere, ikke skulde ske saa store Ulykker. Et saadant Forslags Gennemførelse vilde koste $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og det er mange Penge, men hvis der sker en Eksplosion derude, vil det komme til at koste langt mere, og der vil tilmed gaa en hel Del Menneskeliv tabt, noget, som ikke kan erstattes. Jeg synes derfor, der er god Grund til at trække denne Sag frem nu, da der maaske kunde blive Lejlighed til at faa disse Institutioner fjernede, idet der, som jeg nævnte før, jo skal bygges forskellige Fæstningsværker, dels paa Saltholm, dels paa Pynten af Amager. Maaske kunde de da flyttes derud, og denne Foranstaltning kunde mulig gennemføres for en noget billigere Penge end det før nævnte Forslag. Jeg beder den høje Regering, det høje Ting og specielt Finansudvalgets Medlemmer at tage disse mine Udtalelser under Overvejelse, og jeg haaber,

at de ville undersøge Sagen meget nøje. Efter at jeg nu har ønsket denne Sag frem, vil der, hvis der sker en Ulykke derude, komme til at hvile et tungt Ansvar paa den lovgivende Forsamling.

Dernæst ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Samuelson) omtalte forleden Dag et Andragende til Rigsdagen fra Postbudenes Organisation. Det ærede Medlem omtalte bl. a. Postforholdene i Sundby og nævnedes, at vor By var inddelt i 2 Postdistrikter, et Bydistrikt og et Landdistrikt, og samtidig omtalte han, at der paa Finansloven staar, at til 1. April vil Landdistriktet blive inddraget under Bydistriktet. Vi ere naturligvis meget glade ved, at dette sker, thi vor By, og da særlig den Del af Byen, hvor Posten kun er udbragt 3 Gange daglig, har lidt en Del ved dette Forhold, idet der der findes ikke faa store Forretninger, Fabrikker o. s. v., og det er naturligvis en Gene for Byen, særlig for Forretningerne, at de ikke kunne faa deres Post oftere. Vor By er i en rivende Udvikling, og det er naturligt, at naar en By udvikler sig, maa det ene følge Trit med det andet, for at det hele kan blive godt. Men vor Glæde tabte sig lidt, da vi saa, at der var stillet Forslag om kun at ansætte 2 Brevbærere. Medens der før havde været 3 til at udbringe Posten 3 Gange daglig, skulde de 2 nu udbringe den 5 Gange daglig. Jeg var klar over, at det ikke vilde blive til Gavn for Byen, thi selvfølgelig kunne disse Mennesker ikke udføre dette Arbejde, og hvad bliver saa Resultatet? Det vil blive, at hele Byen bliver inddelt i større Distrikter, og at vi ville faa vor Post langt senere end hidtil. Jeg henstiller derfor til den højtærede Indenrigsminister at tage disse mine Udtalelser under Overvejelse. Det forekommer mig, at man ikke har Lov til paa Finansloven at spare 2—3,000 Kr., naar man derved kommer til at skade en saa stor By.

Saa vil jeg gerne takke den højtærede Indenrigsminister for det Løfte, han gav forleden Dag her i Tinget om, at han i en nær Fremtid i Landstinget vil fremlægge et Forslag om en ny Skattelov for Københavns Kommune. Jeg vil ønske ham Held og Lykke til at faa det gennemført i denne Rigsdagssamling. Naar jeg gør det, er det, fordi jeg har haft den Ære at være Medlem af Københavns Kommunalbestyrelse i 8 Aar, og jeg ved,